

MRF 2022.48

Planklagenævnets afgørelse af 10. januar 2022, j.nr. 21/09390

Ophævet lokalplan for udvidelse af et trafikhavneanlæg for senere at kunne anlægge solceller på vand, da kommunen fejlagtigt havde forudsat, at arealer inddraget fra søterritoriet blev en del af den kystnære del af byzonen og ikke af kystnærhedszonen, og derfor ikke havde redegjort for behovet for kystnær lokalisering, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2.

Vordingborg Kommune vedtog den 24. juni 2021 endeligt lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø. Lokalplanen muliggjorde bl.a. en udvidelse af et trafikhavneanlæg, som på sigt skulle kunne rumme tekniske installationer i forbindelse med solceller på vand. Planområdet var beliggende på søterritoriet vest for havnen i farvandet mellem Sjælland og Falster. I forbindelse med planlægningen for udvidelsen udarbejdede og vedtog kommunen et kommuneplantillæg, hvormed der blev udlagt et nyt rammeområde, som inddrog et areal på søterritoriet til landareal og udlagde arealet til den kystnære del af byzonen. Det fremgik ligeledes af lokalplanens redegørelse, at området med vedtagelsen af lokalplanen blev en del af den kystnære del af byzonen. Planvedtagelsen blev påklaget af en beboer uden for planområdet, der bl.a. anførte, at vedtagelsen var sket i strid med planlovens § 27, stk. 2, og at kommunen havde varetaget usaglige hensyn. Planklagenævnet (formanden) afviste, at kommunen havde tilsidesat planlovens § 27, stk. 2, eller havde varetaget usaglige hensyn. Nævnet fandt det imidlertid relevant at vurdere udvidelsen af havnen i forhold til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2, idet udvidelsen forudsatte inddragelse af arealer på søterritoriet, som i kommuneplantillægget var udlagt til byzone. Nævnet lagde i den forbindelse til grund, at arealer, der inddrages fra søterritoriet, må betragtes som landarealer, der i planlægningsmæssig forstand er beliggende i kystnærhedszonen og ikke i den kystnære del af byzonen. Nævnet bemærkede, at kravet til be-

grundelsen for kystnær lokalisering efter planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, er begrænset, når der er tale om en udvidelse af en eksisterende havn. Selvom lokalplanen muliggjorde en udvidelse af den eksisterende havn, muliggjorde planen samtidig de indledende anlæg til senere at anlægge solcelleanlæg på vand, og det var nævnets opfattelse, at udvidelsen af havnen netop skete for at give mulighed for etablering af et solcelleanlæg og ikke for at udvide det eksisterende trafikhavneanlæg. Nævnet fandt derfor, at der gjaldt et skærpet krav til begrundelsen, da der efter planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for sådanne anlæg, der forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet. Nævnet fandt, at kommunen ikke havde redegjort for en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for den kystnære lokalisering, da kommunen fejlagtigt havde forudsat, at de nye landarealer ved inddragelsen fra søterritoriet blev en del af den kystnære del af byzonen og ikke en del af kystnærhedszonen. Kommunen havde således ikke begrundet, hvorfor det solcelleanlæg, som den vedtagne planlægning ville muliggøre, skulle ligge kystnært eller i forbindelse med eksisterende havnearealer og -aktiviteter. Nævnet konstaterede endvidere, at der ikke i kommuneplantillægget, som muliggjorde lokalplanen, var anført en anden eller yderligere begrundelse for den kystnære lokalisering. Dette udgjorde en sådan væsentlig retlig mangel ved vedtagelsen af lokalplanen, at denne var ugyldig, hvorfor Planklagenævnet ophævede lokalplanen.

Kommentar: Afgørelsens resultat er ikke overraskende, men det er uforståeligt, at Planklagenævnet ikke afviser lokalplanen med henvisning til, at der er tale om lokalplanlægning på søterritoriet, selvom der ikke er tale om et byomdannelsesområde. Problemet er, at der er tale om lokalplanlægning for udvidelse af erhvervshavn, men at der i planlovens § 15, stk. 2, nr. 27 og 28, alene er hjemmel til at lokalplanlægge på søterritoriet i byomdannelsesområder, hvorfor lokalplanen alene af denne grund skulle have været ophævet, jf. ligeledes MRF 2021.63 Pkn. Afgørelsen følger derimod nævnets afgørelse i KFE 2020.1065/MAD 2021.47 Pkn, hvor nævnet accepterede en lokalplan på søterritoriet, men herefter ophævede lokalplanen med henvisning til mangelfuld begrundelse for kystnær placering. Da Danmark har ganske mange havne, hvor kommunerne ønsker at planlægge for

MAD 2022.48

søterritoriets kommende anvendelse, burde Planklagenævnet udvise større omhyggelighed for at tydeliggøre den meget beskedne lokalplankompetence på søterritoriet.

Afgørelse i klagesag om Vordingborg Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø

21/09390

Vordingborg Kommune vedtog den 24. juni 2021 endeligt lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø.

En beboer uden for planområdet har klaget over planvedtagelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen i forbindelse med planvedtagelsen har overholdt planlovens § 27, stk. 2.
- Om der ligger saglige og planlægningsmæssige hensyn bag planvedtagelsen.
- Om planlægningen er i overensstemmelse med planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2.

Planklagenævnet kan ikke behandle de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver lokalplanen. Det betyder, at lokalplanen ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Plangrundlaget

Det vedtagne plangrundlag

Sagen vedrører lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø

(https://dokument.plandata.dk/20_10453362_1624870081794.pdf).[1] Formålet med planen er bl.a. at muliggøre en udvidelse af [F1], som på sigt skal kunne rumme tekniske installationer i

forbindelse med solceller på vand.

Planområdet ligger på søterritoriet vest for [F1] i farvandet mellem Sjælland og Falster. Med vedtagelsen af lokalplan nr. H 17.03.01 bliver området en del af den kystnære del af byzonen.

Kommuneplangrundlaget

Da lokalplanen blev endeligt vedtaget, var kommuneplan 2018 gældende for Vordingborg Kommune. I forbindelse med planlægningen for udvidelsen af [F1] udarbejdede og vedtog Vordingborg Kommune kommuneplantillæg nr. 19 til kommuneplan 2018. Med kommuneplantillægget udlægges et nyt rammeområde H 17.03, som inddrager et areal på søterritoriet til landareal og udlægger arealet til den kystnære del af byzonen.

Følgende fremgår af kommuneplantillæggets redegørelse (s. 4 og 5) under afsnittet "kystnærhedszonen":

Forandringerne giver mulighed for at inddrage arealer fra søterritoriet til en del af det kystnære af byzonen. Ændringen er vurderet gennem visualiseringer (som foreligger som bilag), hvori udvidelsen ses sammen med den øvrige havneudvidelse, som tidligere er lokalplanlagt.

Ændringen forskyder Masnedø's vestlige afgrænsning, samt arealer til moler. I forhold til interesserne i kystnærhedszonen vurderes planlægningen ikke at tilsidesætte interesserne. Dels er der tale om en mindre havneudvidelse, og dels giver planlægningen kun mulighed for opførelse af bygninger i form af tekniske anlæg med en højde på maks. 6 meter.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra klageren: Klagen af 23. juli 2021.

Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 17. august 2021 og den 15. december 2021.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 17. august 2021.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. De enkelte klagepunkter er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger.

2.1.2. Forhold, som ikke behandles

Det er i klagesagen anført, at lokalplanen er i strid med havnelovens § 6, stk. 2, og at [F1] ikke har fået VVM-tilladelse fra Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen til udvidelsen af havnen.

Det, som klageren har anført vedrørende lokalplanens overensstemmelse med havneloven, vedrører ikke retlige spørgsmål efter planloven, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål.

Hvorvidt [F1] har fået VVM-tilladelse til udvidelsen af havnen, er heller ikke et retligt spørgsmål efter planloven, men er reguleret af havneloven, og Planklagenævnet har ikke kompetence til at tage stilling til forhold efter denne lov. Nævnet afviser derfor at tage stilling til klagepunktet.

Planklagenævnet bemærker i øvrigt, at der ikke efter planloven er noget til hinder for, at en kommune vedtager en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en tilladelse eller en dispensation fra anden lovgivning som f.eks. havneloven.

2.2. Ændringer af planen ved den endelige vedtagelse

2.2.1. Klagen

Klageren anfører, at kommunen har vedtaget en lokalplan, som ikke har været i offentlig høring, og at borgere og interessenter derfor ikke har haft mulighed for at kende til det præcise indhold af lokalplanen.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen i forbindelse med planvedtagelsen ikke har overholdt planlovens § 27, stk. 2.

2.2.2. Generelt om ændringer af en plan ved endelig vedtagelse

Der kan i forbindelse med den endelige vedtagelse af en lokalplan foretages ændring af det offentliggjorte planforslag, jf. planlovens § 27, stk. 2, 1. pkt. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et helt nyt planforslag, skal dette offentliggøres m.v. efter reglerne i planlovens §§ 24-26, jf. § 27, stk. 2, 5. pkt.

Om ændringerne i lokalplanen indebærer, at planen ikke kan vedtages endeligt, før offentligheden har fået lejlighed til at udtale sig efter en fornyet offentliggørelse af planforslaget, beror på en konkret vurdering af ændringernes karakter og omfang.

Der kan navnlig være tale om et nyt planforslag, hvis der sker en betydelig indskrænkning af lokalplanområdet,^[3] udvidelser af lokalplanområdet, ændringer af lokalplanområdets zonestatus, ændringer i anvendelsesbestemmelserne, bortset fra ganske små ændringer, f.eks. justeringer af afgrænsningen mellem en lokalplans delområder,^[4] eller en væsentlig ændring i forhold til udstykningsmulighederne i hele lokalplanområdet.^[5] Der kan også være tale om et nyt planforslag, hvis ændringerne berører forhold af bred, almen interesse, såsom beskyttelse af Natura 2000-områder eller arealer beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, ligesom det kan have betydning, om sagen og sagsforløbet har en kompleks karakter. ^[6]

Ændring af byggefelter eller etagekvadratmeter medfører generelt ikke, at der er tale om et nyt lokalplanforslag.^[7]

I den aktuelle sag har kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø besluttet at ændre lokalplanens bestemmelser om bebyggelse, så byggemulighederne på havneudvidelsen fjernes. Før ændringen gav lokalplanen mulighed for opførelse af byggeri i planområdet. Det fremgik af lokalplanens § 1, at formålet med lokalplanen bl.a. var at fastlægge bestemmelser for byggeri. Denne del af formålsbestemmelsen kom til udtryk i lokalplanens §§ 3, 4 og 5, hvoraf det bl.a. fremgik, at der i delområde I var udlagt et byggefelt, hvor der kunne etableres anlæg- og teknikbygning til brug for solcelleanlæg.

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder ikke, at ændringen i den konkrete situation er så omfattende, at der reelt er tale om et helt nyt planforslag, jf. planlovens § 27, stk. 2, 5. pkt. Nævnet har lagt vægt på, at lokalplanens hovedindhold er det samme som det offentliggjorte forslag, og at ændringen medfører en indskrænkning i byggemulighederne inden for planområdet, jf. ovenfor.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagen.

2.3. Planlægningsmæssig begrundelse og usaglige hensyn

2.3.1. Klagen

Klageren anfører, at årsagen til, at kommunen har vedtaget lokalplanen, må antages at være, at udvidelsen af havnen var en betingelse for, at [F1]s økonomi kunne hænge sammen.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen har varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af lokalplanen.

2.3.2. Generelt om planlægningsmæssig begrundelse og usaglige hensyn

Efter planlovens § 13, stk. 1, kan en kommune til enhver tid beslutte at tilvejebringe planforslag og ændringsforslag til eksisterende kommunale planer i overensstemmelse med de procedurer, som er fastsat i planlovens kapitel 6, når det er planlægningsmæssigt relevant (lokalplanretten), og såfremt indholdet i øvrigt er i overensstemmelse med reglerne i planloven.

Lokalplankompetencen forudsætter således, at der er en planlægningsmæssig relevant begrundelse, og planlægningen må ikke være baseret på usaglige hensyn. Rent økonomiske hensyn er ikke et planlægningsmæssigt relevant hensyn. En eventuel usaglighed vil typisk bestå i, at kommunen udarbejder en lokalplan alene af hensyn til kommunens egne økonomiske interesser.

At en grundejer eller en bygherre inden for et lokalplanområde har en økonomisk interesse i vedtagelsen af en lokalplan, er imidlertid helt sædvanligt og ikke noget, der i sig selv er i strid med planloven. Det afgørende er således, om kommunen har en planlægningsmæssig relevant grund til at vedtage lokalplanen.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Efter planlovens § 15, stk. 1, skal en lokalplan indeholde oplysninger om planens formål og retsvirkninger, og formålet skal fastlægge den planlægningsmæssige begrundelse.

Den planlægningsmæssige begrundelse i den aktuelle sag fremgår af lokalplanens § 1. Det fremgår af bestemmelsen, at formålet er at muliggøre en udvidelse af havnearealet og etablering af stensætning samt at fastlægge bestemmelser for anvendelsen. Det fremgår endvidere af lokalplanens redegørelse, at havnen ønsker at anvende arealet til udendørs

oplag, og at arealet i fremtiden skal anvendes til tekniske installationer. Planklagenævnet finder, at dette er en saglig og planlægningsmæssig relevant begrundelse for at vedtage lokalplanen.

Planklagenævnet finder på baggrund af sagens oplysninger i øvrigt ikke grundlag for at antage, at kommunen har varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af planen.

På baggrund af ovenstående kan Planklagenævnet ikke give medhold i klagepunktet.

2.4. Kystnærhedszonen

2.4.1. Generelt om kystnærhedszonen

Kystnærhedszonen omfatter kystområderne i ca. 3 km's afstand fra kysten i landzone og sommerhusområder. Kystnærhedszonen er ikke en forbudszone, men der stilles særlige krav til planlægningen i disse områder.

Hensigten med kystbestemmelserne er dels at friholde kystområderne for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, dels at sikre, at nye arealer til byzone og anlæg i landzone placeres i størst mulig afstand fra kystlinjen og fortrinsvis bag eksisterende bebyggelse. Det gælder især for de åbne kyststrækninger. Kystbestemmelserne skal desuden medvirke til at sikre og udbygge befolkningens adgang til kysterne.

Reglerne om planlægning i kystnærhedszonen fremgår af planlovens § 5 a og § 5 b (generelt om planlægning i kystnærhedszonen), § 11 a, stk. 1, nr. 21, og § 11 e, stk. 1, nr. 11, og stk. 2 (krav til kommuneplanen), § 16, stk. 4 (krav til lokalplaner) og § 29, stk. 2 (indsigelse fra ministeren).

Kystnærhedszonen uden for udviklingsområder skal søges friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, jf. planlovens § 5 a, stk. 1.

2.4.2. Regler om inddragelse af nye arealer i byzone og af søterritoriet

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1

Der må i kystnærhedszonen kun inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 1.

Som eksempler på planlægningsmæssige begrundelser nævnes i lovbemærkningerne[8] boligens lokalisering i forhold til infrastruktur og servicefunktioner, allerede foretagne investeringer i infrastruktur, og tilfælde hvor byvækst ind i landet vil komme i konflikt med klare natur- og landskabsinteresser.

Det fremgår desuden, at en funktionel begrundelse f.eks. kan være, at anlæg har behov for kystnær placering af hensyn til søværts transport, udøvelse af fiskerierhvervet, kølevand, vindforhold og lign.

Endelig fremgår det af lovforarbejderne, at privatøkonomiske interesser, grundejerforhold eller behov for en gunstig beliggenhed ikke i sig selv kan anses for planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelser.

Kravene til den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse skærpes, jo tættere det konkrete område ligger på kysten. Begrundelsen for kystnær lokalisering skal desuden afvejes mod kystnærhedszonens natur- og landskabsinteresser.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at § 5 b pålægger de planlæggende myndigheder at godtgøre behovet for kystnær beliggenhed, herunder i fornødent omfang at belyse mulighederne for placering uden for kystnærhedszonen.

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2

Det følger af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2, at der bortset fra trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for bebyggelse og anlæg på land, som forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet eller særlig kystbeskyttelse.

Formålet med bestemmelsen er i videst muligt omfang at opretholde de naturgivne forhold i kystområderne og de lavvandede marine områder.[9]

Nævnet finder, at bestemmelsen i § 5 b, stk. 1, nr. 2, må ses i sammenhæng med kravet om planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, således at kravet til begrundelsen efter nr. 1 skærpes, når der er tale om tilfælde som nævnt i nr. 2.

Bestemmelsen omfatter efter praksis både situationer, hvor der skal opføres bebyggelse på et landareal, som hele tiden har været landområde, og situationer, hvor der skal opføres bebyggelse på et landareal, som opstår efter opfyldning på søterritoriet i forbindelse med det

konkrete projekt, der planlægges for.[10]

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Indledningsvis bemærker Planklagenævnet, at nævnet lægger til grund, at arealer, der inddrages fra søterritoriet, må betragtes som landarealer, der i planlægningsmæssig forstand er beliggende i kystnærhedszonen, og ikke i den kystnære del af byzonen.[11]

I den konkrete sag er det relevant at vurdere forholdet til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2, i forhold til udvidelsen af [F1], hvor der forudsættes inddragelse af arealer på søterritoriet, og som i kommuneplantillægget udlægges til byzone.

Krav til den planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse

Kravet til begrundelsen er begrænset, når der er tale om en udvidelse af en eksisterende havn, jf. afsnittet ovenfor om planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af lokalplanens redegørelse, at lokalplanen muliggør en udvidelse af [F1]. Det fremgår dog samtidig, at lokalplanen muliggør de indledende anlæg til senere at anlægge et solcelleanlæg på vand. Selv om der er en eksisterende trafikhavn, er det Planklagenævnets opfattelse, at udvidelsen af havnen sker for at give mulighed for etablering af et solcelleanlæg på vand og ikke for at udvide det eksisterende trafikhavneanlæg.

Planklagenævnet finder, at der gælder et skærpet krav til begrundelsen, da der efter planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 2, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for sådanne anlæg, der forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet.

Lokalplanen

Følgende fremgår af lokalplanens redegørelse (s. 7) under afsnittet "kystnærhedszone":

Da forandringerne i denne lokalplan betyder, at der skabes et område, som bliver en del af det kystnære af byzonen, sætter planloven krav om en begrundelse for nyt byggeri, der afviger i højde fra det omgivende byggeri samt byggeri der er over 8,5 meter højt.

Lokalplanen fastsætter, at byggeri kan gives en højde på maksimalt 6 meter, og der vurderes, at bygninger vil have en meget lille indvirkning på kystnærhedszonen, hvorfor der ikke redegøres yderligere herfor. Dog er der udarbejdet visualiseringer for området, jf. bilag 4.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder ikke, at kommunen har redegjort for, at der er den fornødne særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse for den kystnære lokalisering, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2.

Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen fejlagtigt har forudsat, at de nye landarealer ved inddragelsen fra søterritoriet bliver en del af den kystnære del af byzonen og ikke en del af kystnærhedszonen. Kommunen har herefter ikke begrundet, hvorfor det solcelleanlæg, som den vedtagne planlægning skal muliggøre, skal ligge kystnært eller i forbindelse med eksisterende havnearealer og -aktiviteter.

Nævnet konstaterer endvidere, at der ikke i kommuneplantillægget, som muliggør den vedtagne lokalplan, er anført en anden eller yderligere begrundelse for den kystnære lokalisering.

Dette udgør en sådan væsentlig retlig mangel ved vedtagelsen af lokalplanen, at denne er ugyldig.

Planklagenævnet har ikke hermed taget stilling til, om det planlagte vil kunne placeres det planlagte sted med en tilstrækkelig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver lokalplan nr. H 17.03.01, Erhvervsområde Masnedø.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[12] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Planen kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>
(<http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>).

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 22. november 2011 om en lokalplan, som omfattede mindre end en tredjedel af de ejendomme, der oprindeligt skulle have været planlagt for (NMK-33-00830).

[4] Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 11. april 2014 om et ændret lokalplanforslag, som muliggjorde butikker, hvor der efter det tidligere lokalplanforslag kun kunne etableres produktions- eller lagervirksomhed og administration (NMK-33-02245). Der henvises desuden til NMK-33-00314.

[5] Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 30. juni 2011, hvor muligheden for udstykning ned til 800 m² blev ændret til et totalt udstykningsforbud for hele lokalplanområdet (NMK-33-00415).

[6] Planklagenævnets afgørelse af 21. april 2017 om lokalplan m.v. for Jyllinge Nordmark (NMK-33-03491).

[7] Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. juni 2016, hvor der skete en reduktion fra 90.000 til 33.000 etagemeter (NMK-33-03047).

[8] Lovforslag nr. 191/1994, de specielle bemærkninger til § 5 b.

[9] Lovforslag nr. 191/1994.

[10] Dette er lagt til grund i Naturklagenævnets afgørelse af 1. september 2006 i j.nr. NKN-33-00054 om udvidelse af Skagen Havn (gengivet i MAD 2006.1454).

[11] MAD.2006.1454.

[12] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

21/09390

Dato:

10. januar 2022.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)

